

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال

۱۳۰۶۰۹

انتخابات ریاست جمهوری ایران

پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" با در نظر داشت منافع ملی افغانستان، حوادث ایران را از نزدیک مورد بررسی قرار داده و هم میهنان را از چگونگی فضای سیاسی ایران مطلع خواهد ساخت. در حالیکه مطبوعات جهان امروز کلاً در مورد انتخابات ریاست جمهوری ایران تبصره هائی داشتند و باعلاقمندی جریان انتخابات را در آن کشور تحت نظر گرفته بودند و مجموع مطبوعات غرب به شمول امریکا ختم ریاست جمهوری احمد نژاد را پیش بینی میکردند و دلیل آنرا هم صف طولانی مردمی میدانستند که شاید به نفع موسوی رای داده و احمدی نژاد را خلع کنند، اما بعد از هیاهوی چند روزه، احمدی نژاد باردیگر به حیث رئیس جمهور باقی ماند. در واشنگتن و سایر پایتخت های جهان غرب برای تغییر در ایران آمادگی میگرفتند و حتی طرح های هم روی دست داشتند.

نمیتوان به دقت از جریان انتخابات ایران پرده برداشت. آیا همه این جست و خیز های کاندید ها صرف نمایشی بود یا اینکه در چوکات نظام آخندی دموکراتیک شمرده میشود؟ چرا اهل خبره در ایران و دانشمندان امور شرق میانه در سایر کشور ها نتوانستند نتایج انتخابات ایران را پیش بینی نمایند؟ طبق گزارش آژانس های خبری ایران احمدی نژاد ۶۶ فیصد و موسوی ۳۲ فیصد آرای مردم را بدست آوردند. بقیه به دو کاندید دیگر تعلق گرفت. جای تعجب است که هیچ کس و هیچ سازمانی نتوانست که چنین تفاوتی را به نفع احمدی نژاد پیش بینی نماید. شعار های انتخاباتی در ظاهر تند و تیز بود و کاندیدان یک دیگر خود را با کلمات غیر سیاسی متهم به ارتکاب اعمال خلاف منافی ملی میکردند. آیت الله خامنه ای طور تصنعی نظاره گر اوضاع بود و طوری وانمود ساخت که شخص بیطرف است و میگذارد که انتخابات سیر طبیعی خود را طی کند. نظام آخندی حتی گذاشت که تظاهرات مخالفین احمدی نژاد هم به وقوع بپیوندد تا با فریب و تزویر دموکراتیک بودن نظام آخندی تثبیت گردد.

سؤال درین جاست آیا خاموشی مطبوعات ایران در پیش بینی نتایج انتخابات عمدی بوده است که نظام آخندی میخواست مردم ایران و جهان را بفریبید و آنرا دموکراتیک جلوه دهد؟ تصور میشود که از آغاز تا انتها تمام این سناریو یکنوع دامی بود بری گول زدن مردم ایران و جهان.

و اما آنچه به مثابه پس لرزه های انتخابات می تواند مطرح باشد، مخالفت صریح و آشکار مردم ایران در تهران پایتخت آن کشور علیه نتایج انتخابات است. چه هرچند رژیم قبل از اعلام انتخابات جم غفیری از رهبران مخالف

"احمدی نژاد" را از طرف شب به زندان انداخت، با آنهم بعد از اعلام نتایج انتخابات هواداران "موسوی" و "کروبی" دو تن از مخالفین "احمدی نژاد" به صورت آنی به خیابانها ریخته ، ضمن اعتراض به نتایج انتخابات درگیری های خونینی را با پولیس ضد شورش دولت ایران وچماق به دستان شخصی پوش آن موجب گردیدند. مرکز ثقل این درگیری ها بیشتر در شمال شهر متمرکز شده میدان "ونک" مرکز آن به شمار میرود. اینکه آیا این تظاهرات می تواند به یک جنبش اعتراضی و تظاهراتی وسیع ودوامدار مبدل گردد تا بتواند رژیم آخندی را به خطر مواجه سازد، در غیاب احزاب ونیروهای پیگیر در امر مبارزه ونبودن یک رهبری مشترک ، رزمنده و کار آمد در همچو مواقعی زیاد محتمل به نظر نمی رسد، هرچند اکنون در بسا از مناطق شمال شهر می توان زمزمه های رویارویی های مستقیم را شنید واز جانب دیگر آمادگی نیروهای امنیتی را در حد کمال آن مشاهده نمود.